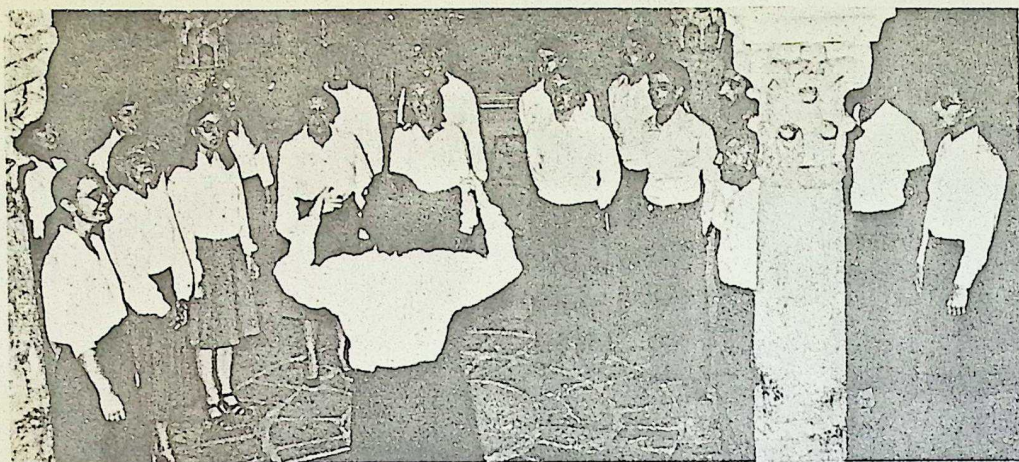

CORAL CANIGO

El desembre del 1963 un grup de joves donava, a Vic, el seu primer concert coral. El desig de cantar els havia aplegat i tot era il·lusió i fe.

La noia que els dirigia, Enriqueta Anglada, començava aleshores una tasca cultural i social que mai més no ha deixat.

La Coral Canigó es va presentar per primera vegada amb aquest nom el setembre de 1964. Eren temps en què encara dominava la idea de masses corals, orfeons... és a dir, de grups molt nodrits de cantaires, i l'aparició d'un cor reduït va causar el seu impacte, a Vic, entre un bon nombre d'afeccionats a la música.

Assaigs i concerts se succeïren, amb l'estímul indubtable que constitueix la bona acollida de les audicions per part del públic, i la coral vigatana fou coneguda aviat per tota la comarca. Amb els anys, la Coral Canigó s'ha mogut per tot Catalunya, tant per oferir concerts com per participar en concentracions corals col·laborant, així, a crear un clima d'amor al cant coral, i a la seva difusió.

La majoria dels seus membres, per altra banda, ha assistit regularment a les Setmanes Cantants i als Festivals d'Europa Cantat celebrats fins ara a diferents països europeus.

L'esperit de la Coral Canigó mai no ha estat competitiu. Potser per això no ha participat en manifestacions on calgui concursar, exceptuant el «VIII Certamen Internacional de Cançó i Polifonia Basques», a Tolosa, l'any 1976, on va assolir el tercer premi de Polifonia. Val a dir, però, que més que la participació al certamen per si mateixa, el que comptava (i va resultar realment profitós) era el fet de la trobada entre els cantaires, la convivència i la comunicació humana. I és que sempre (dins l'ambient de la coral)

s'ha concedit molt valor a l'entesa entre les persones que la integren i al coneixement mutu.

En l'actualitat, la Coral Canigó disposa d'un repertori de més de 400 obres de tots els estils: música clàssica, popular i tradicional, madrigals, polifonia religiosa, negro-espirituals, polifonia renaixentista, etc., etc. i són més de 170 els concerts que ha donat.

Cantaires de la Coral Canigó: Marina Adillon, Assumpta Alsina, M.ª Dolors Arnaus, Enric Arumí, M.ª Dolors Ayats, Jaume Ayats, Jaume Bardole, Josep Baucells, Maria Baucells, Benet Camps, Anna Canalda, Montserrat Canudas, Toni Canudas, Francesc Cañellas, Jordi Cañellas, Josep M.ª Casals, M.ª Dolors Colomer, Joan Colomer, Elisabet Febrer, Xavier Febrer, Manuel Marsó, Magda Martínez, M.ª Carme Muntaner, M.ª Rosa Peiron, M.ª Teresa Pietx, Montserrat Sala, Josep Solà, M.ª Carme Solà, M.ª Teresa Solà, Montserrat Sunyer, M.ª Dolors Terradellas, M.ª Carme Vilar. *Pilar Cabot.*

Cicle de concerts «Santa Cecília»

El divendres dia 14 a la nit es va iniciar a l'església de Taradell el primer concert del «Cicle de Santa Cecília» inclòs en el pla cultural que promou i patrocina la Secció de Personal de «la Caixa». Admirem igual una Coral que un recital de guitarra, un pianista que un Orfeo, una cantant que un conjunt instrumental. Ens ha semblat doncs que era obligació deixar constància dels actes, sense primfilar els moments reeixits o menys aconseguits.

El concert, el va encetar la Coral Escreix de Borgonyà i sota la direcció d'en Pere Sellarès van interpretar cançons d'autors romàntics i un de clàssic. La vigatana Coral Canigó, guiada per l'Enriqueta An-

glada o en Benet Camps, ens va oferir Cererols (oportú amb motiu del tricentenari) i autors catalans. Les dues corals conjuntes van actuar amb obres pensades per a doble cor. No massa assistència, però complaguda va obligar a una propina popular que vam corejar tots.

El dia 15 a la nit, a l'església de Cantonigròs, el concert va ser per l'Orquestra de Cambra de l'Escola de Música de Vic. Des de l'Aria de Bach a Simfonia de les joguines de Haydn, passant per Purcell, Vivaldi i Mozart. És obligació esmentar el solista de violí J. Montero i el director, en Joaquim Maideu. El local, ple, i el record d'un bon acte artístic i cultural fet amb inter-

prets d'Osona.

El diumenge dia 16 a la tarda quasi es va omplir el primer temple de Centelles. Va començar la Coral Esplai de Roda de Ter, amb en Xavier Baurier de responsable, cantant renaixement. Va continuar la Coral Escreix amb tres romàntics i la Canigó amb música religiosa del segle XX. El conjunt de corals ens van recordar els autors catalans, per passar a escoltar Mozart amb acompanyament instrumental (part de l'Orquestra de Cambra de Vic) «Misericordias Domine», «Sis Nocturns» i «Ave Verum» amb una, dues i tres corals, respectivament. Bona acollida pel públic i felicitacions per a tots.

Dissabte passat al vespre va tenir lloc a Roda de Ter el concert de celebració del X^a aniversari de la Coral Esplai. Actuaen junt amb la coral local, la coral Canigó de Vic, la coral Escreix de Borgonyà i el grup instrumental de l'Escola de Música de Vic. Les inclemències del temps no han privat que un bon nombre d'aimants de bona música gaudissin d'una vetllada rica en qualitat i simpatia. Polifonies de diverses èpoques formaven la primera part. Cal notar amb preferències l'Ave Maria de Victòria, cantat per la Coral Esplai, i el Cant de Primavera de Mendelssohn, per la Coral Escreix. Segure-

tat i gust en el ben cantar definien aquestes dues formacions que, en la segona part, s'ajuntaren per la difícil interpretació dels 6 nocturns de Mozart. Aquesta execució va tenir moments d'autèntica bellesa. La polifonia del segle XX, a cura de la Coral Canigó, va entusiasmar el públic assistent amb l'Himne d'Advent de Kodaly. En Jaume Salés, actuant de presentador, deia que aquesta coral era una de les millors de Catalunya. La Coral Canigó ho va demostrar sobradament interpretant el motet Misericordias Domini de Mozart: de meravella podríem qualificar aquesta obra i de magnífica la seva interpretació que en varen sentir. Les populars catalanes de conjunt per cloure la primera part varen donar una nota ben nostra al concert, que finalitzava amb dues peces de Mozart cantades també de conjunt. Entre l'Ave Verum i el «V'amo di core» es varen lliurar obsequis commemoratius de la diada a tots els participants, i la Coral Esplai va rebre, agradablement sorpresa, un trofeu de l'ajuntament de Roda de mans del regidor d'Art del Pessebre de l'Orfeó Vigatà lliurada pels senyors Amadeu Anglada i Pere Freixas. La segona part, tota dedicada a Mozart, fou molt ben acompanyada pel grup instrumental de l'Escola de Música de Vic. Aquest grup està format per membres de la jove orquestra de cambra de Vic. Després de l'entreacte es van llegir diverses adhesions com les d'Oriol Martorell i Enric Ribó. L'homenatge que el poeta local Miquel Martí i Pol tributava a la Coral Rodenca quedà integralment

plasmats en el programa de l'acte. La direcció del concert va ser compartida entre Xavier Baurier, Pere Sellarés i Enriqueta Anglada. En definitiva, Roda va viure dissabte passat un aniversari realment ben sonat.

EL 9 NOU

21 novembre 1980

TARADELL

Concert amb les corals «Escreix» i «Canigó»

A l'església parroquial de Taradell se celebrà divendres passat dia 14 de novembre, a les 10 del vespre, el primer concert del cicle «Santa Cecília 1980», que dintre del sisè pla d'acció cultural organitza l'associació del personal de la Caixa de Pensions. Van actuar la Coral Escreix, de Borgonyà, i la Coral Canigó, de Vic. Va col·laborar-hi el Centre excursionista de Taradell i van assistir-hi gairebé un centenar de persones, moltes de fora. Aquesta poca assistència de taradellencs en un acte cultural d'aquesta qualitat, pot desanimar força, més quan es dona la coincidència que se n'organitzen tan pocs.

El programa constava de tres parts: en la primera, la Coral Escreix, dirigida per en Pere Sellarés,

va interpretar nou escollides obres de Brahms, Schuman, Schubert, Haydn i Mendelssohn. A la segona part, la Coral Canigó, sota la direcció de l'Enriqueta Anglada i d'en Benet Camps, van interpretar dues obres de Cecerols i una de Puerl. A fora de programa van interpretar brillantment quatre cançons populars catalanes: «Els bandolers», «Margarideta», «L'hereu Riera» i «La sardana de les Monges». A la tercera part, les dues corals conjuntament van interpretar obres de Gabrieli, Hassler i Cecerols. I davant la insistència del públic, que encara que poc nombrós era molt entusiasta, van haver de repetir i van cantar «El Rossinyol», que va ser molt aplaudida.